

ไต้ฝุ่นมีพลังงานมากมายมหาศาล โดยได้รับพลังงานมาจากพลังงานความร้อนแฝงซึ่งไอน้ำในทะเลกลั่นตัวเป็นน้ำ ในหนึ่งวันไต้ฝุ่นสามารถผลิตพลังงานได้เท่ากับลูกกระเบิดไฮโดรเจนขนาด 1 ล้านตันของ ที เอ็น ที ได้มากกว่า 10,000 ลูก ด้วยเหตุนี้เมื่อไต้ฝุ่นเคลื่อนขึ้นฝั่ง ผ่านพื้นดิน และภูเขา จึงขาดพลังงานเสริมทำให้พายุลอ่อนกำลังลง หรือเมื่อมีมวลอากาศเย็นเข้ามาผสมผสานพลังงานของไต้ฝุ่นจะลดลงและค่อย ๆ สลายตัว จากเหตุผลดังกล่าวพายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนเข้าสู่ประเทศไทยส่วนใหญ่จึงมีกำลังแรงในขั้นพายุดีเปรสชัน

โดยเฉพาะประเทศไทยตอนบน

ชีวิตลุ่มรอบด้วยประเทศเพื่อนบ้านได้แก่ นม

ประเทศเวียดนาม ประเทศลาว

และประเทศกัมพูชา

ส่วนภาคใต้เป็นพื้นที่เปิดติดอ่าวทะเลเมื่อมีพายุ

หมุนเขตร้อนก่อตัวหรือเคลื่อนตัวเข้ามาทางอ่าวไทย

จะมีโอกาสเคลื่อนขึ้นสู่ภาคใต้ได้ ในขณะที่อ่าว

มีกำลังแรงและก่อให้เกิดความเสียหายอย่างรุนแรง

ต่อชีวิตและทรัพย์สินทั้งบนฝั่งและในอ่าวไทย

ซึ่งจะมีคลื่นลมแรงพัดจนเป็นอันตรายอย่างมาก

ต่อการเดินเรือ

เทศบาลตำบลฝ่ายกวาง

www.faikwanglocal.com

faikwanglocal@gmail.com

054-883507 , 054-883585

“งานป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย”

“ป้องกันภัยเชิงรุก บรรเทาทุกข์เมื่อเกิดภัย”

พายุหมุนเขตร้อน ในประเทศไทย

054 883507 , 054 883585

ลักษณะทั่วไปของพายุหมุนเขตร้อน

พายุหมุนเขตร้อนเป็นคำทั่วไปที่ใช้สำหรับเรียกพายุหมุนหรือพายุ

ไซโคลน (cyclone) ที่มีถิ่นกำเนิดเหนือมหาสมุทรในเขตร้อนแถบละติจูดต่ำ แต่อยู่นอกเขตบริเวณเส้นศูนย์สูตรเพราะยังไม่เคยปรากฏว่ามีพายุหมุนเขตร้อนเกิดที่เส้นศูนย์สูตร พายุนี้เกิดขึ้นในมหาสมุทรหรือทะเลที่มีอุณหภูมิสูงตั้งแต่ 26°C หรือ 27°C ขึ้นไป และมีปริมาณไอน้ำสูง เมื่อเกิดขึ้นแล้วมักเคลื่อนตัวตามกระแสลมส่วนใหญ่จากทิศตะวันออกมาทางทิศตะวันตก และค่อยๆ เคลื่อนตัวไปทางละติจูดสูง แล้วเวียนโค้งกลับไปทางทิศตะวันออกอีก พายุหมุนเขตร้อนเกิดขึ้นได้หลายแห่งในโลกและมีชื่อเรียกต่างกันไปตามแหล่งกำเนิด บริเวณที่มีพายุหมุนเขตร้อนเกิดขึ้นเป็นประจำ ได้แก่

1. มหาสมุทรแปซิฟิกเหนือด้านตะวันตก ทางตะวันตกของลองจิจูด 170° ตะวันออก เมื่อมีกำลังแรงสูงสุด เรียกว่า "ไต้ฝุ่น" เกิดมากที่สุดในเดือนกรกฎาคม สิงหาคม กันยายน และตุลาคม
2. มหาสมุทรแอตแลนติกเหนือแถวทะเลแคริบเบียน และอ่าวเม็กซิโก เรียกว่า "เฮอริเคน" เกิดมากในเดือน สิงหาคม กันยายน และตุลาคม
3. มหาสมุทรแปซิฟิกเหนือ ฝั่งตะวันตกของประเทศเม็กซิโก เรียกว่า "เฮอริเคน"
4. บริเวณมหาสมุทรอินเดียเหนือ อ่าวเบงกอล เรียกว่า "ไซโคลน"
5. บริเวณมหาสมุทรอินเดียเหนือ ทะเลอาระเบีย เรียกว่า "ไซโคลน"

6. มหาสมุทรอินเดียใต้ ตะวันตกของลองจิจูด 90° ตะวันออก เรียกว่า "ไซโคลน"

7. มหาสมุทรอินเดียใต้ ตะวันตกเฉียงเหนือของทวีปออสเตรเลีย เรียกว่า "วิลลีวิลลี"

พายุหมุนเขตร้อนเมื่ออยู่ในสภาวะที่เจริญเติบโตเต็มที่จะเป็นพายุที่มีความรุนแรงที่สุดชนิดหนึ่งในบรรดาพายุที่เกิดขึ้นในโลก มีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณตั้งแต่ 100 กิโลเมตรขึ้นไป และเกิดขึ้นพร้อมกับลมที่พัดแรงมาก ระบบการหมุนเวียนของลมเป็นไปโดยพัดเวียนในทิศทางทวนเข็มนาฬิกาเข้าสู่ศูนย์กลางของพายุในซีกโลกเหนือ ส่วนในซีกโลกใต้พัดเวียนตามเข็มนาฬิกา ยิ่งใกล้ศูนย์กลางลมจะหมุนเกือบเป็นวงกลมและมีความเร็วสูงที่สุด ความเร็วลมสูงที่สุดที่บริเวณใกล้ศูนย์กลางนำมาใช้เป็นเกณฑ์ในการพิจารณาความรุนแรงของพายุ ซึ่งในย่านมหาสมุทรแปซิฟิกเหนือด้านตะวันตกและทะเลจีนใต้มีการแบ่งตามข้อตกลงระหว่างประเทศดังนี้

1. พายุดีเปรสชันเขตร้อน (tropical depression) ความเร็วลมใกล้ศูนย์กลางไม่ถึง 34 นอต (63 กม./ชม.)
2. พายุโซนร้อน (tropical storm) ความเร็วลมใกล้ศูนย์กลาง 34 นอต (63 กม./ชม.) ขึ้นไป แต่ไม่ถึง 64 นอต (118 กม./ชม.)
3. ไต้ฝุ่น (typhoon) ความเร็วลมสูงสุดใกล้ศูนย์กลางตั้งแต่ 64 นอต (118 กม./ชม.) ขึ้นไป

พายุดีเปรสชันเป็นพายุที่มีระดับความรุนแรง

น้อยที่สุดส่วนไต้ฝุ่นเป็นพายุที่มีระดับความรุนแรงสูงสุด

เส้นผ่าศูนย์กลางอาจถึงพันกิโลเมตรหรือนอกหน้านั้น

ความเร็วลมใกล้ศูนย์กลางอาจสูงถึง 250 หรือ 300 กม./ชม.

อันตรายจากน้ำท่วมหรือคลื่นลมแรงจึงมีมาก

ไต้ฝุ่นในระยะเริ่มแรกจะมีลมพัดเข้าหาศูนย์กลางอย่างรุนแรง

ทำให้ความกดอากาศบริเวณศูนย์กลางต่ำมาก

การพัดเข้าหาศูนย์กลางอย่างรุนแรงของลมทำให้เกิด

การหมุนเวียนของลมในระดับสูงขึ้นไปด้วย

การหมุนเวียนที่เกิดขึ้นสังเกตได้จากกำแพงเมฆวนรอบ ๆ ภูเขา

ซึ่งมีลมพัดรุนแรง ฝนตกหนัก

และมีการปลดปล่อยความร้อนจำนวนมาก

ส่วนบริเวณถัดเข้ามาจากกำแพงเมฆจะมีลมอ่อนข้างอ่อน (น้อยกว่า

12 นอต หรือประมาณ 22 กม./ชม.) บริเวณนี้เรียกว่า "ตาพายุ"

ไม่มีฝน และแสงอาทิตย์สามารถส่องผ่านได้

ตาพายุมีเส้นผ่าศูนย์กลางประมาณ 10 - 50 กิโลเมตร